

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraken van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 25 maart 2011 en 25 juli 2011 in zaak nr. 09/32767
in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 20 augustus 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij tussenuitspraak van 25 maart 2011 heeft de rechtbank naar aanleiding van het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep de minister voor Immigratie en Asiel in de gelegenheid gesteld de in die uitspraak genoemde gebreken te herstellen. Deze uitspraak is aangehecht.

Bij brief van 20 april 2011 heeft de minister het besluit van 20 augustus 2009 nader gemotiveerd.

Bij uitspraak van 25 juli 2011 heeft de rechtbank het door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en het besluit vernietigd. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen beide uitspraken heeft de minister, thans de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (hierna: de staatssecretaris), hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. In de enige grief klaagt de staatssecretaris ten eerste dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij zijn standpunt dat het relaas van de vreemdeling ongeloofwaardig is, onvoldoende heeft gemotiveerd en het besluit derhalve in strijd met artikel 3:46 van de Awb heeft genomen, door zich louter te baseren op de conclusies van het rapport van 18 juli 2009 van een vanwege het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) uitgevoerde taalanalyse (hierna: de taalanalyse). De rechtbank heeft in dit kader ten onrechte overwogen dat dit rapport onvoldoende inzichtelijk is, aldus de staatssecretaris. Hij voert daartoe aan dat op grond van de taalanalyse, aangevuld door het weerwoord van het BLT van 23 juni 2010 (hierna: het weerwoord) alsmede de nadere toelichting van het BLT van 5 april 2011 (hierna: de nadere toelichting), wel voldoende inzichtelijk is waarom het BLT tot de conclusie is gekomen dat, ondanks het feit dat de spraak van de vreemdeling sporadisch kenmerken van het [] bevat en dat hij het [] voldoende beheerst, de vreemdeling op grond van zijn spraak eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap van de regio [] omdat van iemand die stelt zijn hele leven in [] te hebben gewoond mag worden verwacht dat hij het [] vloeiend beheerst. Derhalve staat niet buiten twiifel dat de

vreemdeling tot zijn vertrek op 10 januari 2008 in heeft verbleven en is voldoende gemotiveerd dat zijn relaas over de door hem ondervonden problemen aldaar ongeloofwaardig is, aldus de staatssecretaris.

2.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.2. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 27 februari 2012 in zaak nr. 201105179/1/V1; www.raadvanstate.nl) vloeit het volgende voort.

Indien bij de staatssecretaris twijfel is gerezen over de door een vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over diens gestelde identiteit en nationaliteit, kan hij, door een taalanalyse te laten verrichten, de desbetreffende vreemdeling tegemoetkomen in de op hem ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 rustende last om het door hem gestelde aannemelijk te maken.

In beginsel mag ervan worden uitgegaan dat een vanwege de staatssecretaris door het BLT verrichte taalanalyse tot stand is gekomen onder verantwoordelijkheid van een ter zake deskundige linguïst waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd en dat de ingeschakelde taalanalist op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat. Niettemin dient de staatssecretaris, indien en voor zover hij tot het laten verrichten van een taalanalyse overgaat en deze aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich er ingevolge artikel 3:2 van de Awb van te vergewissen dat de taalanalyse - naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent is.

Indien de taalanalyse zorgvuldig, inzichtelijk en concludent is, kan de desbetreffende vreemdeling, gegeven de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last, de bij de staatssecretaris gerezen en door de taalanalyse niet weggenomen twijfel slechts door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen.

Indien de uitkomst van de contra-expertise de door de desbetreffende vreemdeling gestelde herkomst niet bevestigt, wordt – gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 – de gerezen twijfel in elk geval niet weggenomen.

2.3. In het besluit van 20 augustus 2009, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen daartoe, heeft de staatssecretaris zich onder verwijzing naar de taalanalyse op het standpunt gesteld dat hij aan de verklaring van de vreemdeling dat hij in 1984 in de stad Mosul, Irak, is geboren en daar zijn hele leven, tot aan zijn vertrek op 10 januari 2008, heeft gewoond, geen geloof hecht.

2.4. In de taalanalyse staat dat de vreemdeling eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen

Daarvoor is redengevend dat de Arabische spraak van de vreemdeling slechts sporadisch elementen van het Arabisch van bevat

en grotendeels overeenkomt met het Bagdad-Arabisch zoals dat in
gangbaar is als algemene taal en zoals het in Noord-Irak door
wordt gesproken als tweede taal. De vreemdeling maakt in zijn
Arabisch grammaticale fouten zoals die niet voorkomen in de spraak van
personen die het Arabisch als moedertaal hebben. De grammaticale fouten
die de vreemdeling maakt zijn kenmerkend voor het Arabisch zoals dat in Irak
wordt gesproken als tweede taal door . Volgens het rapport volgt
hieruit dat het Arabisch eenduidig niet de moedertaal van de vreemdeling is
en dat aan te nemen is dat een vorm van Koerdisch zijn moedertaal is.

2.5. In reactie op de door de vreemdeling op 12 november 2009 in
beroep overgelegde contra-expertise (hierna: de contra-expertise), heeft het
BLT zich in het weerwoord van 23 juni 2010, voor zover thans van belang,
op het standpunt gesteld dat nu de vreemdeling heeft verklaard dat hij is
geboren in en daar onafgebroken tot 2008 heeft verbleven en dat zijn
beide ouders etnische Arabieren zijn, van hem mag worden verwacht dat hij
zuiver een in gangbare vorm van Arabisch spreekt en niet een mengsel
van drie dialecten. Voorts heeft de deskundige zich, met verwijzing naar
taalkundige literatuur, op het standpunt gesteld dat de grammaticale fouten
van de vreemdeling zoals die zijn opgenomen in de taalanalyse, niet
voorkomen in het Arabisch van moedertaalsprekers. In reactie op de
tussenuitspraak van 25 maart 2011 heeft het BLT in de nadere toelichting
van 5 april 2011 onder meer vermeld dat weliswaar tot Centraal-Irak
behoort waar het Bagdad-Arabisch wordt gesproken, maar dat in het
Maslawi-Arabisch de gangbare en dominante taal is. Derhalve mag van de
vreemdeling, die stelt zijn hele leven in te hebben gewoond, verwacht
worden dat hij het Maslawi-Arabisch vloeiend beheerst, zo stelt het BLT in
deze nadere toelichting.

2.6. In de taalanalyse heeft het BLT voorbeelden gegeven van de
uitspraak en woordkeuze van het door de vreemdeling gesproken Arabisch
en deze gecontrasteerd met het Maslawi-Arabisch, dat de gangbare taal is in
en aan de hand hiervan beargumenteerd dat de vreemdeling niet het
Maslawi-Arabisch spreekt, maar het Bagdad-Arabisch. Voorts heeft het BLT
in de taalanalyse voorbeelden gegeven van de grammatica van het door de
vreemdeling gesproken Arabisch en deze gecontrasteerd met het
Maslawi-Arabisch en aan de hand hiervan vastgesteld dat de vreemdeling
grammaticale fouten maakt die kenmerkend zijn voor het Arabisch zoals dit
wordt gesproken als tweede taal door . Op deze wijze heeft het BLT
de taalanalyse inzichtelijk gemaakt: Dat de vreemdeling wel, zoals de
rechtbank overweegt, enkele woorden Maslawi-Arabisch heeft gesproken,
maakt dit niet anders, omdat, zoals de staatssecretaris op basis van de
taalanalyse terecht aanvoert, van hem mag worden verwacht dat hij het
Maslawi-Arabisch vloeiend beheerst aangezien hij heeft verklaard zijn hele
leven in Mosul te hebben gewoond.

Dat het BLT ten onrechte zou hebben aangenomen dat het
Maslawi-Arabisch door iedereen in wordt gesproken is, zoals de
staatssecretaris terecht aanvoert in de grief, door de vreemdeling niet nader
onderbouwd en kan reeds daarom, anders dan de rechtbank heeft
overwogen, niet afdoen aan het bovenstaande. Evenmin vergt de opmerking

van het BLT dat de grammaticale fouten van de vreemdeling in het Arabisch erop wijzen dat hij een vorm van Koerdisch beheerst, anders dan de rechtbank heeft overwogen, een nader onderzoek naar de beheersing van het Koerdisch door de vreemdeling, aangezien deze opmerking ziet op het door de vreemdeling gesproken Arabisch en niet op het Koerdisch. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte overwogen dat het rapport taalanalyse niet inzichtelijk is en dat de staatssecretaris zijn standpunt dat het relaas van de vreemdeling ongeloofwaardig is, door daaraan de taalanalyse ten grondslag te leggen, onvoldoende heeft gemotiveerd en het besluit heeft genomen in strijd met artikel 3:46 van de Awb.

De grief slaagt in zoverre.

3. Voorts klaagt de staatssecretaris in de grief dat de rechtbank bij de beoordeling van de beroepsgronden over de motivering van het besluit over de herkomst van de vreemdeling ten onrechte heeft overwogen dat, onder andere, de door de vreemdeling overgelegde nationaliteitskaart, identiteitskaart en de woonverklaring duiden op aanwezigheid van de vreemdeling in . De staatssecretaris voert hiertoe aan dat de in 2006 afgegeven identiteitskaart en nationaliteitsverklaring weliswaar authentiek zijn bevonden, maar dat deze geen onderbouwing vormen voor de verklaring van de vreemdeling dat hij zijn gehele leven in heeft gewoond. Voorts stelt hij zich, met verwijzing naar zijn brief van 20 april 2011, op het standpunt dat nu uit het onderzoek van Bureau Documenten blijkt dat geen uitspraak kan worden gedaan over de authenticiteit van de woonverklaring, hij deze verklaring niet bij de beoordeling van het relaas van de vreemdeling kon betrekken. Bovendien, zo stelt hij, heeft de rechtbank miskend dat de woonverklaring is afgegeven door de burgemeester van de wijk terwijl de vreemdeling in het eerste gehoor van 9 april 2008 heeft verklaard dat hij zijn hele leven in de wijk heeft gewoond.

3.1. Aangezien de vreemdeling heeft betoogd dat hij tot zijn vertrek in januari 2008 in heeft gewoond, heeft de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat hij met de door hem overgelegde al in 2006 afgegeven identiteitskaart en nationaliteitsverklaring niet aannemelijk heeft gemaakt dat dit het geval is geweest. Voorts komen weliswaar, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in haar uitspraak van 9 september 2008 in zaak nr. 200805797/1 (www.raadvanstate.nl), wanneer het een eerste aanvraag betreft, de gevolgen van de omstandigheid dat de authenticiteit van een door de desbetreffende vreemdeling overgelegd document niet is vastgesteld, niet zonder meer voor risico van de vreemdeling, maar de woonverklaring gaat, zoals de staatssecretaris in zijn brief van 20 april 2011 heeft betoogd en door de vreemdeling niet onderbouwd is weersproken, over een andere wijk dan die waarin de vreemdeling stelt altijd te hebben gewoond. Derhalve heeft de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat aan dat document niet de door de vreemdeling gewenste waarde toekomt. In aanmerking genomen hetgeen hiervoor in 2.6. is overwogen, heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat het besluit mede gelet op de overgelegde documenten in zoverre niet op een deugdelijke motivering berust

en is genomen in strijd met artikel 3:46 van de Awb.

De grief slaagt in zoverre eveneens.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraken dienen te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 20 augustus 2009 toetsen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

5. Voor zover de vreemdeling in beroep betoogt dat de staatssecretaris gelet op de conclusies van de contra-expertise ten onrechte ervan is uitgegaan dat de vreemdeling niet uit afkomstig is, faalt dit. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (bijvoorbeeld de uitspraak van 24 augustus 2010 in zaak nr. 201001036/1/V1; www.raadvanstate.nl) volgt immers dat de uitkomst van een contra-expertise, indien deze de desbetreffende vreemdeling niet buiten twijfel in het door hem gestelde herkomstgebied plaatst, geen bevestiging vormt als bedoeld in het hiervoor in 2.2. weergegeven toetsingskader. De uitkomst van de contra-expertise luidt dat: "it can be assumed that the applicant grew up in ". De contra-expertise plaatst de vreemdeling dus niet buiten twijfel in het door hem gestelde herkomstgebied. Reeds hierom wordt de gestelde herkomst van de vreemdeling met de contra-expertise niet bevestigd.

De beroepsgrond faalt.

6. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop het betrekking heeft, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

7. Het beroep is ongegrond.

8. Voor proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraken van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 25 maart 2011 en 25 juli 2011 in zaak nr. 09/32767.
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

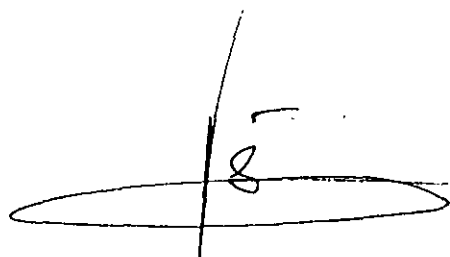
w.g. Bossmann
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 februari 2013

314-733.

Verzonden: 22 februari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser